

resolution 1660 (XVI) og 1772 (XVI) at opfordre deltagerne i nedrustningsforhandlingerne til at fremskynde disse og aflægge beretning om resultatet af forhandlingerne til plenarforsamlingen efter en passende tidsfrist.

Den sovjetiske repræsentant erklærede i et længere indlæg, at den seneste verdenskrise, Cuba-krisen, havde placeret nedrustningsspørgsmålet i et andet lys. Sovjetunionen havde under denne krise, der, hævdede han, var fremkaldt af USAs handlinger mod Cuba, truffet foranstaltninger, hvorved en atomkrig var blevet undgået. Med hensyn til nedrustningsproblemet havde Sovjet under forhandlingerne i Geneve fremsat forslag, der som et første og afgørende skridt på vejen til en løsning af problemet tog sigte på at standse videre udbredelse af atomvåben; herved ville det efter hans skøn være muligt at eliminere den største og alvorligste militære fare for menneskeheden. Dette forslag havde USA og de øvrige vestmagter imidlertid afvist. Den sovjetiske repræsentant så heri et ønske fra USAs side om at opretholde en atomstyrke og om eventuelt at bruge den. I øvrigt indeholdt indlægget i det væsentlige en gentagelse af Sovjetunionens kendte synspunkter i sagen.

Den italienske repræsentant udtalte, at Italien, til trods for Sovjetunionens stejle holdning, stadig nærerede håb om, at de fortsatte forhandlinger kunne medføre positive resultater.

I et længere indlæg tilbageviste den amerikanske repræsentant den sovjetiske kritik af USA for at have skabt Cuba-krisen og dermed faren for atomkrig. Ved en gennemgang af Genève-forhandlingernes forskellige stadier bestræbte han sig derefter for at påvise, hvorledes Sovjetunionen ved sin negative holdning havde været skyld i, at der endnu ikke var nået noget resultat i nedrustningsspørgsmålet. 18-magtsnedrustningsudvalget havde udsat forhandlingerne til den 12. november, og i betragtning af den betydningsfulde rolle, plenarforsamlingen spillede i spørgsmålet om nedrustning, var det nu en pligt for medlemmerne af udvalget at redegøre for, hvad de havde udrettet, og hvad de håbede at udrette.

I forbindelse med sin gennemgang af forhandlingerne understregede den amerikanske repræsentant bl. a., at De forenede

Stater i et forsøg på at fremme forhandlingerne havde stillet et konstruktivt nyt forslag, der som grundlag havde moderne teknik i henseende til matematisk beregnet prøvetagning, og som indeholdt bestemmelser om inspektion af udvalgte zoner. Efterhånden kunne nye zoner gøres tilgængelige for inspektion, indtil inspektionen omfattede hele et lands område. Men fordi Sovjetunionen var et lukket land, og Amerika et åbent, var Sovjetunionen mindre interesseret i verifikation, end USA var. Det meste af den underretning om militære forhold, som Sovjetunionen behøvede, var tilgængelig i De Forenede Stater, medens en sådan underretning i Sovjetunionen var en statshemmelighed. Videre fremhævede den amerikanske repræsentant, at et vigtigt problem, der måtte løses, var spørgsmålet om fredelig bilæggelse af konflikter. Effektive fredsbevarende foranstaltninger ville være nødvendige, og der måtte gøres fornyede anstrengelser for at styrke De Forenede Nationer med hensyn til organisationens forskellige fredsbevarende egenskaber. Han mente, at folkeretskommissionen, hvori alle vigtigere lovsystemer i verden var repræsenteret, kunne bidrage til at løse nedrustningsproblemet. Den erklærede hensigt med både den amerikanske og den sovjetiske plan for nedrustning var i det store og hele den samme, og problemet var derfor at udvikle en fremgangsmåde, som parterne var enige om, og hvorved det fælles mål kunne nås. Dette problem måtte nærmere drøftes i 18-mandsnedrustningsudvalget under genoptagne møder i Genève.

Under henvisning til den internationale situation understregede den irske udenrigsminister i sit indlæg betydningen af, at alt sattes ind på at nå en løsning af nedrustningsproblemet. Taleren pegede navnlig på de politiske faremomenter, en videre udbredelse af atomvåben kunne medføre. Med henvisning til det brasilianske resolutionsforslag om at gøre Latinamerika til en atomfri zone, henstillede han til atommagterne at opmuntre til gennemførelse af atomfrie zoner og til at gøre deres indflydelse gældende med henblik på at få vedkommende lande til at akceptere en af FN udført inspektion som garanti for zonernes sikkerhed.

Den indiske repræsentant beklagede, at Frankrig ikke deltog i Genève-forhandlin-